

Sygn. akt I C 672/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Słupsku, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Lidia Staśkiewicz

Protokolant: st. sekr. sąd. A. C.

po rozpoznaniu w dniu 05 grudnia 2016 r. w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa **J. Ł.**

przeciwko **D. M.**

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 672/16

UZASADNIENIE

Powód J. Ł. wniósł pozew przeciwko **D. M.** o zapłatę kwoty 61.620,21 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 16.09.2015 roku do dnia zapłaty oraz kosztami procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że na podstawie aktu notarialnego rep. A (...) z dnia 7.05.2008 r. powód wraz z pozwanym i dwiema innymi osobami (małżonkami A. i J. P.) kupili po 3/10 części w prawie użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowej położonej w M. wraz ze współwłasnością posadowionego na gruncie budynku. A. i J. P. nabyli przedmiotowy udział do majątku wspólnego, zaś powód i pozwany – majątku osobistego. W § 3 aktu notarialnego nabywcy przyjęli na siebie solidarną odpowiedzialność wobec zbywcy – (...) spółki z o.o. – za zapłatę ceny. Wobec niewywiązania się przez nabywców z obowiązku zapłaty ceny, zbywca po uzyskaniu klauzuli wykonalności na w/w akt notarialny skierował go do egzekucji przeciwko powodowi. W sprawie **KM 1238/12** Komornik wyegzekwował od powoda i przekazał wierzycielowi kwotę **47.546,71 zł.**

Dalej powód wskazał, że w stosunku do powoda toczyło się również postępowanie egzekucyjne prowadzone w oparciu o nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym wydany przez Sąd Okręgowy w Słupsku z dnia 07.01.2013 r. w sprawie I Nc 69/12 z powództwa (...) spółki z o.o. przeciwko powodowi, D. M., A. P. i J. P.. W sprawie tej sprzeciw złożył jedynie D. M., w wyniku czego Sąd Okręgowy w Słupsku wyrokiem z dnia 21.06.2013 r. w sprawie I C 27/13 zasądził od D. M. na rzecz (...) spółki z o.o. kwotę 172.903,32 zł, zastrzegając solidarną odpowiedzialność z pozwanymi J. Ł., A. P. i J. P., od których należność ta została zasądzona prawomocnym nakazem zapłaty z dnia 07.01.2013 r. w sprawie I Nc 69/12.

W sprawie **KM 1079/14**, prowadzonej w oparciu o tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty z dnia 07.01.2013 r. w sprawie I Nc 69/12 opatrzonego klauzulą wykonalności, komornik wyegzekwował od powoda i przekazał wierzycielowi kwotę **155.322,02 zł.**

Koszty wyegzekwowane od powoda a związane z przeprowadzeniem w/w egzekucji wyniosły odpowiednio: w sprawie KM 1238/12 – **13.274,16 zł**, a w sprawie KM 1079/14 – **30.337,94 zł**.

Powód wskazał, że przedmiotem żądania pozwu jest roszczenie regresowe wobec pozwanego, a jego podstawą prawną jest art. 376 kc. Suma należności wyegzekwowanych od powoda (łącznie z kosztami) wyniosła **246.480,83 zł**, z czego ¼ to kwota **61.620,21 zł**, stanowiąca wartość przedmiotu sporu w sprawie.

Pozwany D. M. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości (k. 54).

W uzasadnieniu wskazał, że powód ponowił pozew w sprawie już rozstrzygniętej przed tut. Sądem, tj. w sprawie I C 542/15. Pozwany podniósł również, że rozliczył się już z wierzycielem w przeciwieństwie do powoda, który nadal spłaca swoją część długu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 07.05.2008 roku J. Ł., D. M., A. P. i J. P. zawarli z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowę, rep. A nr 1640/2008, na mocy której nabyli udział w wysokości 9/10 części w prawie użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowej położonej w M., opisaney w § 1 aktu notarialnego, oraz we współwłasności posadowionego na niej budynku, za cenę 720.000,00 zł, przy czym:

- A. i J. P. w 1 / 3 części (do majątku wspólnego);
- J. Ł. w 1 / 3 części;
- D. M. w 1 / 3 części.

Zgodnie z § 3 umowy strony uzgodniły, że cena zostanie zapłacona w następujący sposób:

1. przy zawarciu umowy przedwstępnej została zapłacona kwota 20.000,00 zł;
2. część ceny w kwocie 100.000,00 zł zostanie zapłacona najpóźniej do dnia 14.05.2008 roku, do czego kupujący zobowiązali się solidarnie i w zakresie tego obowiązku poddali się z tego aktu rygorowi egzekucji w trybie art. 777§1 pkt. 4 k.p.c.;
3. reszta ceny w kwocie 600.000,00 zł zostanie zapłacona bez oprocentowania, w terminie najpóźniej do dnia 30.06.2009 roku, do czego kupujący zobowiązali się solidarnie i w zakresie tego obowiązku poddali się z tego aktu rygorowi egzekucji w trybie art. 777 § 1 pkt. 4 k.p.c.

(dowód: wypis aktu notarialnego z dnia 7.05.2008 roku k. 14 – 22)

W dniu 28.07.2011 roku referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni nadał klauzulę wykonalności aktowi notarialnemu z dnia 7.05.2008 roku, rep. A nr 1640/2008 co do obowiązku zapłaty solidarnej przez dłużników A. P., J. P., J. Ł. i D. M. na rzecz wierzyciela (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwoty 449.999,00 zł.

(dowód: postanowienie z dnia 28.07.2011 roku k. 23)

W dniu 7.01.2013 roku referendarz sądowy Sądu Okręgowego w Słupsku w sprawie sygn. akt I Nc 69/12, wydał nakaz zapłaty, w którym nakazał pozwanym J. Ł., D. M., A. P. i J. P., aby zapłacili solidarnie na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 211.582,71 zł wraz z odsetkami ustawowymi w stosunku rocznym od kwoty 281.246,81 zł od dnia 27.12.2012 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 2.645,00 zł tytułem kosztów procesu.

Na skutek sprzeciwu od powyższego nakazu wniesionego przez D. M., w dniu 21.06.2013 roku Sąd Okręgowy w Słupsku w sprawie sygn. akt I C 27/13, wydał wyrok, w którym zasądził od pozwanego D. M. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 172.903,22 zł z ustawowymi odsetkami w stosunku

rocznym liczonymi od kwoty 281.246,81 poczynając od dnia 27.12.2012 roku do dnia zapłaty – zastrzegając solidarną odpowiedzialność pozwanego z pozwanymi J. Ł., A. P. i J. P., od których należność ta została zasądzona prawomocnym nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym w dniu 7.01.2013 roku, a w pozostałym zakresie powództwo w stosunku do pozwanego D. M. oddalił.

W punkcie trzecim wyroku Sąd zasądził od pozwanego D. M. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 10.580,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu – zastrzegając solidarną odpowiedzialność pozwanego z pozwanymi J. Ł., A. P. i J. P. do wysokości kwoty 2.645,00 zł, która to należność z tytułu kosztów procesu została zasądzona w stosunku do pozwanych J. Ł., A. P. i J. P. prawomocnym nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym w dniu 7.01.2013 roku.

(dowód: nakaz zapłaty z dnia 7.01.2013 roku k. 35, wyrok Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 21.06.2013 roku k. 36-37)

W oparciu o tytuł wykonawczy w postaci aktu notarialnego z dnia 07.05.2008 r. opatrzonego klauzulą wykonalności prowadzone było postępowanie egzekucyjne przeciwko J. Ł. i D. M. w sprawie **KM 1238/12**.

W oparciu o tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 07.01.2013 r. w sprawie I Nc 69/12 opatrzonego klauzulą wykonalności prowadzone było postępowanie egzekucyjne przeciwko J. Ł. w sprawie **KM 1079/14**.

Bezsporne.

W dniu 12.12.2013 roku D. M. (zwany w treści ugody dłużnikiem) zawarł z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. (zwany w treści ugody wierzycielem) ugody, w której strony oświadczyły, że na dzień 12.12.2013 roku wierzyciel posiada wobec dłużnika wierzytelności:

- a) kwotę 245.644,19 zł stanowiącą pozostałą do zapłaty należność główną z tytułu umowy sprzedaży objętej aktem notarialnym z dnia 7.05.2008 roku, rep. A nr 1640/2008) z solidarną odpowiedzialnością dłużnika z J. Ł., A. P. i J. P.;
- b) kwotę 172.903,32 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 281.246,81 zł od dnia 27 grudnia 2012 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu w kwocie 10.580,00 zł wynikającą z wyroku Sądu Okręgowego w Słupsku sygn. akt I C 27/13, wraz z solidarną odpowiedzialnością dłużników J. Ł., A. P. i J. P. w części objętej nakazem zapłaty;
- c) koszty postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Słupsku S. B. w sprawie o sygn. akt KM 1238/12 w wysokości ustalonej przez Komornika we właściwym postanowieniu.

W § 2 ugody wierzyciel oświadczył, że ogranicza swoje roszczenia w stosunku do dłużnika do kwoty 180.000,00 zł, na którą składają się:

- 1) kwota 140.000,00 zł z tytułu ceny sprzedaży nieruchomości w M.;
- 2) kwota 40.000,00 zł z tytułu wyroku z dnia 21.06.2013 roku wydanego przez Sąd Okręgowy w Słupsku, sygn. akt I C 27/13, uwzględniająca koszty sądowe zasądzone przedmiotowym wyrokiem

pod warunkiem, że dłużnik ureguluje kwotę określoną w § 2 ugody w dwóch ratach zgodnie z harmonogramem:

- 1) pierwsza rata w kwocie 100.000 zł płatna do dnia 19.12.2013 r.;
- 2) druga rata w kwocie 40.000 zł płatna do dnia 30.12.2013 r.
- 3) kwota 40.000,00 zł płatna do dnia 31.08.2014 r.

Wierzyciel oświadczył, że w dniu dokonania przez dłużnika wpłaty raty określonej w pkt 1) skieruje do Komornika wnioski o zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego wobec dłużnika w sprawie KM 1238/12, a w dniu dokonania przez dłużnika wpłaty drugiej raty określonej w pkt 2) skieruje do Komornika wnioski o umorzenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego wobec dłużnika w sprawie KM 1238/12.

Dłużnik oświadczył, że po złożeniu przez wierzyciela wniosku o umorzenie postępowania egzekucyjnego wobec dłużnika, ureguluje koszty postępowania egzekucyjnego prowadzonego pod sygn. KM 1238/12 ustalone przez Komornika.

W § 6 ugody wierzyciel oświadczył, że po spłacie przez dłużnika całej należności opisanej w § 2 ugody, w tym uregulowania kosztów postępowania egzekucyjnego, uzna swoje roszczenia wobec dłużnika za całkowicie zaspokojone.

(dowód: kopia ugody z dnia 12.12.2013 roku k. 79 – 83 akt I C 542/15)

W piśmie z dnia 21.05.2015 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. oświadczył, że D. M. wywiązał się z postanowień ugody z dnia 12.12.2013 roku, w związku z powyższym spółka uznaje roszczenia wobec D. M. za całkowicie zaspokojone.

(dowód: kopia pisma z dnia 21.05.2015 roku k. 85 akt I C 542/15)

Na mocy postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Słupsku S. B. z dnia 31.12.2013 roku postępowanie egzekucyjne przeciwko dłużnikowi D. M. w sprawie KM 1238/12 zostało umorzone.

(dowód: kopia postanowienia Komornika z dnia 31.12.2013 roku k. 84 akt I C 542/15)

W piśmie z dnia 08.07.2015 roku Komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w Słupsku zawiadomił pełnomocnika J. Ł. o tym, że z planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji z nieruchomości objętej księgą wieczystą KW nr (...) na rzecz wierzyciela (...) spółki z o.o. w W. przekazano:

1) kwotę 47.546,71 zł w sprawie KM 1238/12 prowadzonej na podstawie tytułu wykonawczego w postaci aktu notarialnego Rep. A nr (...) z dnia 7.05.2008 roku,

2) kwotę 155.322,02 zł w sprawie KM 1079/14 prowadzonej na podstawie tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 07.01.2013 r. sygn. I Nc 69/12.

Nieruchomość objęta księgą wieczystą KW nr (...) należała do J. Ł..

(dowód: pismo z dnia 08.07.2015 roku k. 34, wydruk z KW k. 24-33)

W piśmie z dnia 07.08.2015 roku Komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w Słupsku zawiadomił pełnomocnika J. Ł. o tym, że postanowieniem z dnia 31.03.2015 r. ustalono łączne koszty egzekucji z nieruchomości w sprawach Km 1238/12, Km 529/14, Km 1079/14, które zostały uwzględnione w planie podziału sumy uzyskanej ze sprzedaży nieruchomości w kwocie 45.024,40 zł, z czego do sprawy KM 1238/12 zaksięgowano kwotę 13.274,16 zł, a do sprawy KM 1079/14 – kwotę 30.337,84 zł.

(dowód: pismo z dnia 07.08.2015 roku k. 38).

Pismem z dnia 7.09.2016 roku komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w Słupsku sporządził zestawienie, z którego wynika, że w sprawie I Km 1238/12 wyegzekwowano i przekazano wierzycielowi łączne kwoty:

- od J. Ł. - 116.344,22 zł;

- od D. M. - 154.001,57 zł.

Pismem z dnia 7.09.2016 roku komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w Słupsku sporządził zestawienie, z którego wynika, że w sprawie I Km 1079/14 od J. Ł. wyegzekwowano i przekazano wierzycielowi kwotę 159.595,33 zł.

(dowód: pisma z dnia 7.09.2016 roku k. 102-102v., k. 106)

W piśmie z dnia 09.09.2016 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. oświadczyła, że zobowiązany J. Ł. posiada zadłużenie w kwocie głównej 31.729,85 zł stanowiące roszczenie objęte aktem notarialnym z dnia 07 maja 2008 r. oraz w kwocie 30.208,12 zł z tytułu odsetek ustawowych za opóźnienie egzekwowanych na podstawie nakazu zapłaty z dnia 07 stycznia 2013 r. Natomiast zarówno A. P. jak i D. M. uregulowali swoje zobowiązania wobec spółki, wobec czego spółka dokonała obniżenia hipoteki przymusowej na nieruchomości położonej w M., objętej księgą wieczystą KW nr (...) i na dzień sporządzenia pisma wynosi ona 150.000 zł.

(dowód: pismo z dnia 09.09.2016 roku k. 103-104)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Bezsporne w sprawie było to, że powód i pozwany wraz z małżonkami A. i J. P. są dłużnikami solidarnymi z tytułu obowiązku zapłaty ceny za nabycie nieruchomości położonej w M. oraz z tytułu odsetek ustawowych za opóźnienie egzekwowanych na podstawie nakazu zapłaty Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 07 stycznia 2013 r. w sprawie I Nc 69/12.

Sporne było to, czy pozwany zobowiązany jest do zapłaty powodowi kwoty dochodzonej pozwem. Pozwany podniósł zarzut powagi rzeczy osądzonej wskazując, że roszczenie powoda było już przedmiotem prawomocnie zakończonej przed tut. Sądem sprawy I C 542/15, nadto podnosił, że spłacił swoją część długu.

W pierwszej kolejności zaznaczenia wymaga, że niezasadny okazał się podniesiony przez pozwanego zarzut powagi rzeczy osądzonej. Trzeba bowiem zważyć, iż wprawdzie sprawa I C 542/15 toczyła się między tymi samymi stronami, jednakże przedmiotem sprawy była kwota 16.351,53 zł stanowiąca 1/4 część kwoty 65.406,10 zł wyegzekwowanej w sprawie egzekucyjnej KM 1238/12. Tymczasem przedmiotem niniejszego postępowania jest kwota 61.620,21 zł, stanowiąca 1/4 kwoty 246.480,83 zł wyegzekwowanej w postępowaniach egzekucyjnych KM 1238/12 i KM 1079/14.

Zgodnie z przepisem art. 376 § 1 k.c. jeżeli jeden z dłużników solidarnych spełnił świadczenie, treść istniejącego między współdłużnikami stosunku prawnego rozstrzyga o tym, czy i w jakich częściach może on żądać zwrotu od współdłużników. Jeżeli z treści tego stosunku nie wynika nic innego, dłużnik, który świadczenie spełnił, może żądać zwrotu w częściach równych.

Przez roszczenia regresowe (zwrotne) rozumie się takie roszczenia, które wynikają z faktu spełnienia świadczenia przez jedną z osób współodpowiedzialnych za dług lub z faktu przyjęcia świadczenia przez jednego ze współuprawnionych - i mające za przedmiot dokonanie repartycji ciężaru długu lub korzyści wynikających ze spełnienia świadczenia. Roszczenia regresowe są traktowane jako mające osobny tytuł (podstawę prawną). Tytułem tym nie jest fakt spełnienia świadczenia, ale wynika on ze stosunku prawnego, który usprawiedliwia taką, a nie inną repartycję ciężaru długu lub korzyści. Roszczenia regresowe występują przede wszystkim przy zobowiązaniach solidarnych (por. G. B., Pojęcie regresu..., s. 889 i n.; B. L.-P., Wyrządzenie szkody..., s. 139 i n.; E. Ł., w: (...)..., t. III, cz. 1, s. 335 i n.

Istnienie i zakres roszczeń regresowych między dłużnikami solidarnymi zależą od treści stosunku prawnego istniejącego między nimi. Treść tego stosunku określa umowa, orzeczenie sądu lub ustawa.

Przyjmuje się w literaturze, że przesłanką i chwilą powstania roszczenia regresowego jest spełnienie przez jednego z dłużników solidarnych przynajmniej takiej części świadczenia należnego wierzycielowi, jaka według treści stosunku prawnego istniejącego między dłużnikami przekracza część, do której zobowiązany był ten dłużnik (por. wyrok SN z dnia 12 października 2001 r., V CKN 500/2000, LexisNexis nr 354895, OSNC 2002, nr 7-8, poz. 90, z głosem P.

Drapały, PS 2002, nr 10, s. 117 oraz z omówieniem Z. Strusa, Pal. 2002, nr 7-8, s. 179, i W. Robaczyńskiego, PS 2005, nr 11-12, s. 223).

Dla dopuszczalności roszczenia regresowego nie ma przy tym znaczenia, czy świadczenie zostało spełnione dobrowolnie, czy w drodze egzekucji.

Jeżeli zgodnie z treścią stosunku prawnego istniejącego między dłużnikami solidarnymi nie są wyłączone roszczenia regresowe między nimi i z treści tego stosunku nie wynika zakres roszczeń regresowych, dłużnik, który spełnił świadczenie, może żądać od każdego z pozostałych dłużników zwrotu w częściach równych, tj. takiej części spełnionego świadczenia, jaka wynika z jego podziału przez liczbę dłużników. Bierze się w tym wypadku pod uwagę zarówno dłużników zobowiązanych do świadczenia na rzecz wierzyciela orzeczeniem sądowym, jak i tych, przeciwko którym wierzyciel nie dochodził swych roszczeń sądownie (por. wyrok SN z 13 października 1986 r., I CR 278/86, LexisNexis nr (...), OSNCP 1988, nr 1, poz. 16). Między współdłużnikami zobowiązanymi do zaspokojenia roszczenia regresowego nie zachodzi odpowiedzialność solidarna.

Przy ustalaniu części, jakich od pozostałych dłużników może żądać dłużnik, który spełnił świadczenie, uwzględnia się poza świadczeniem głównym także spełnione świadczenia uboczne. Jednakże odsetki za opóźnienie i kary umowne mogą być przedmiotem roszczenia regresowego skierowanego tylko do tych dłużników, którzy popadli w opóźnienie w wykonaniu zobowiązania, i tylko w wysokości wynikającej z okresu opóźnienia każdego z tych dłużników. Wszelkie koszty (koszty procesu, postępowania zabezpieczającego, egzekucji) również mogą być objęte roszczeniem regresowym, ale tylko w stosunku do tych dłużników, którzy pozostawali w stanie opóźnienia wykonania zobowiązania w chwili, gdy koszty te powstały. Bez znaczenia jest przy tym, czy dłużnicy ci wiedzieli o postępowaniu, w związku z którym koszty zostały poniesione.

Należy również mieć na względzie, że zgodnie z art. 371 kc działania i zaniechania jednego z dłużników solidarnych nie mogą szkodzić współdłużnikom, zaś zgodnie z art. 373 kc zwolnienie z długu lub zrzeczenie się solidarności przez wierzyciela względem jednego z dłużników solidarnych nie ma skutku względem współdłużników. W myśl tego ostatniego przepisu skuteczność zwolnienia z długu oraz zrzeczenia się solidarności ogranicza się tylko do dłużnika, z którym została zawarta umowa. Oznacza to po pierwsze, że zwolnienie z długu oraz zrzeczenie się solidarności nie wpływają na sytuację pozostałych dłużników, wobec których wierzyciel zachowuje roszczenia w pełnej wysokości. Po drugie, ograniczona skuteczność obu czynności oznacza, że nie będą one uwzględniane na płaszczyźnie regresu (art. 376 k.c.). Dłużnikowi, który zaspokoił wierzyciela, przysługują roszczenia regresowe również wobec dłużnika, który zawarł umowę o zwolnienie z długu lub o zrzeczenie się solidarności przez wierzyciela. Pozwala to przyjąć, że komentowany przepis stanowi rozwinięcie reguły określonej w art. 371 k.c. (por. Agnieszka Pyrzyńska komentarz do art. 373 kc w: System Informacji Prawnej LEX OMEGA).

Odnosząc powyższe rozważania do niniejszej sprawy w pierwszej kolejności należy wskazać, że strony postępowania nie powoływały się na stosunek wewnętrzny między współdłużnikami, w sytuacji gdy było czworo dłużników z tytułu obowiązku zapłaty ceny. Ponieważ powód domagał się zapłaty 1/4 części z kwoty 246.480,83 zł, uznać należy, że domagał się zapłaty od jednego z współdłużników (pозwanego) kwoty odpowiadającej części równej przypadającej na każdego z współdłużników.

W myśl art. 6 kc ciężar dowodu faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Obowiązek przedstawiania dowodów spoczywa zatem na stronach, a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie spoczywa na tej stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne.

Na powódzie zgodnie z przepisem art. 6 k.c. ciążył zatem ciężar wykazania, że powód spełnił świadczenie w części przekraczającej 1/4 części, do której był zobowiązany, a pozwany spłacił zobowiązanie w części mniejszej niż 1/4 części, do której był zobowiązany.

Powód w pozwie jako swoje roszczenie wskazał jedynie kwotę stanowiącą 1/4 wyegzekwowanej na rzecz wierzyciela kwoty. Nie wskazał natomiast kwoty, do zapłaty której był zobowiązany, jak również kwot, do zapłaty której był

zobowiązany pozwany. Trzeba bowiem zważyć, iż pozwany był zobowiązany w sposób odmienny niż powód, chociażby z racji treści wyroku Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 21 czerwca 2013 r. Natomiast z uwagi na okoliczność, że we wskazanej przez powoda jako wartość przedmiotu sporu kwocie mieszczą się też wyegzekwowane odsetki za opóźnienie i koszty egzekucyjne niezbędnym było wykazanie, że pozwany popadł w opóźnienie i ile ono wynosiło. Jak już wyżej zostało wskazane odsetki za opóźnienie mogą być przedmiotem roszczenia regresowego skierowanego tylko do tych dłużników, którzy popadli w opóźnienie w wykonaniu zobowiązania, i tylko w wysokości wynikającej z okresu opóźnienia każdego z tych dłużników. Koszty egzekucji zaś mogą być objęte roszczeniem regresowym, ale tylko w stosunku do tych dłużników, którzy pozostawali w stanie opóźnienia wykonania zobowiązania w chwili, gdy koszty te powstały.

Udowodnienie tej wysokości pozwoliłoby na faktyczne rozliczenie stron postępowania. Tylko wówczas możliwe byłoby ustalenie, czy wpłaty dokonane przez powoda przekraczają $\frac{1}{4}$ obciążającej go części, a spłata dokonana przez pozwanego jest mniejsza niż $\frac{1}{4}$ obciążającej go części.

Ponieważ powód nie udowodnił, że przysługuje mu roszczenie w kwocie dochodzonej pozwem, sąd wobec braku przesłanek z art. 376 § 1 k.c. powództwo oddalił, o czym orzekł jak w sentencji wyroku.